

ת"פ 24659/02 - מדינת ישראל נגד עוזיאל אלנדאף

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15-02-24659 מדינת ישראל נ' אלנדאף
תיק חיזוני: 554253/2014

בפני כבוד הסגנית נשאה עינת רון
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד עוזיאל אלנדאף
נאשם

החלטה

ב"כ הנאשם פנה בבקשתו לבטל את כתוב האישום בטענה של שיקול דעת בלתי סביר בהעמדתו של הנאשם לדין.

עיקר טעמו של ב"כ הנאשם בבקשתו הם כי הנאשם עומד בכל התנאים שנקבעו בתיקון 66 לחסד"פ, דהיינו, כי ניתן לעורק "הסדר מותנה" עם הנאשם חלף העמדתו לדין בדרך של הגשת כתוב אישום נגדו.

ב"כ הנאשם ציין את תיקונו של החוק כבר ביולי 2012 ואת הסמכתה של הتبיעה במסגרת תיקון החוק לעורק עם נאים סדריים מותנים, במסגרת התנאים שנקבעו בחוק.

טעומו של ב"כ הנאשם אין חולק כי הנאשם אכן עומד בכלל הכללים, הן באשר לאופי העבירה, אורחות חייו, העדר עבר פלילי, הוודאותו בחקירה וכיו"ב.

ב"כ הנאשם פרט את מטרות החוק, הנחיות היועם"ש לעניין זה ואת יתר התנאים הקבועים בו אחד לאחר, על מנת לתמוך בטיעונו כי הנאשם אכן עומד בכלל התנאים.

ב"כ הנאשם ציין כי על פי התשובה שקיבל מהתאשימה הרי שאין נערך הסדר מותנה עם הנאשם מאחר שהtabiusot המשטרתיות הוחרגו מיישומו של התקיקן האמור ואילו לטעומו של ב"כ הנאשם אין הדברים כך.

ב"כ הנאשם סבור כי אף אם סבורה הتبיעה משטרתית כי היא הוחרגה מיישומו של החוק, יש לבקר החלטה זו של המ雅思ימה במסגרת "דוקטרינת הביקורת המינימלית בפליליים". וכי לבית המשפט הסמכות לבקר את שיקול דעתה של המ雅思ימה בהגשת כתוב האישום ואת החלטתה שלא לחזור בה מכתב האישום ולערוך הסדר מותנה עם הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין עוד כי לטעומו הتبיעה לא הוחרגה מיישום החוק, אלא שבשל מחלוקת תקציבית היה לא ה才华

עמוד 1

בישומו של החוק.

הוראות החוק קובעות, כך ציון, כי היועץ המשפטי למשמה יוציא הנחיות להפעלה ולישומו וכי עד לעצם היום זהה, לא הוצאו הנחיות מתאימות.

ב"כ הנאשם סבור כי אין בחלוקת כלאה או אחריות או בהעדר הנחיות כדי לפטור את המאשינה מימוש החוק והוא מחויבת בישומו, ואין היא רק בגדר "רשות" בהפעלה.

ב"כ הנאשם הזכיר כי ביוני 2015 במסגרת דיון בוועדת חוקה של הכנסת הסבירה נציגת היועץ המשפטי לממשלה כי הרשותות הרלבנטיות העוסקות בישומו של החוק יסדו את כל המחלוקות הנזכרות בתוך שלושה חדשים וכי אם לא עשה כן הרי שבתוך תקופה זו יודיע היועץ המשפטי לממשלה בהנחיה כי החוק יחול דגש על התביעה המשפטית.

לטעמו של ב"כ הנאשם הרי שהודעה זו תומכת בכל טיעונו לעיל, דהיינו כי התביעה המשפטית מחויבת בישומו של החוק וכי היא לא הוחרגה מימושו.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי בניגוד לתביעה המשפטית הרי שרשויות התביעה אחירות אכן עורכות הסדרים מותנים עם נאים ו אף הביא בטיעונו רשותה של רשויות כלאה ודוגמאות לכך.

בשל כל אלה ואף בשל שככל אלה מעלים טעמים של הגנה מן הצדוק, סבור ב"כ הנאשם כי יש לבטל את כתוב האישום שהוגש נגד הנאשם וכתמיוכין לטיעונו, הגיע לעיון ביהם"ש שתி החלטות מביהם"ש לעניינים מקומיים בראשון לציון, שם בוטלו כתבי אישום בנסיבות דומות.

לחילופין, ביקש ב"כ הנאשם לדחות מתן ההחלטה עד לאחר ה-15/9/2010 דהיינו עד למועד עליו הצהירה נציגת היועם"ש בוועדת החוקה של הכנסת, על מנת לבחון האם ניתנה ההנחיה האמורה.

המאשינה בתגובהה לבקשתה זו קבעה כי אינה רואה עין בעין עם ב"כ הנאשם.

המאשינה ציטה את סעיף 67' לחס"פ הקובלע, לאחר התקנון האמור:

"רשות התביעה רשאית להחיל את הוראות סימן זה לעניין סוג עבירות ובתנאים כפי שתקבע בהנחיות באישור היועץ המשפטי לממשלה; הנחיות כאמור יפורסמו לציבור".

כאמור בתגובהה צינה המאשינה כי היועם"ש אכן הוציא הנחיה ראשונית לעניין סעיף זה ובה נאמר כי רשות התביעה תהיה רשאית לעורוך הסדר מותנה לגבי עבירות שייפורטו בהנחיה, אך עד עצם היום זהה טרם הוצאה הנחיה באשר לעבירות לגבייה תהא התביעה רשאית לעורוך הסדר מותנה.

על כן, לטעמה של התביעה, היא אכן הוחרגה, בשלב זה, מימושו של החוק, בהעדר הנחיה מתאימה.

ועוד הדגישה התביעה כי אפילו הייתה קיימת הנחיה מפורטת ומפורשת, אין פירוש הדבר כי הייתה מחייבת בעריכת הסדר מותנה עם הנאשם, לאור לשונו של סעיף 9 בפרק ב' להנחתית היועמ"ש המותר את שיקול הדעת בידי התביעה ומ tether לה את הסמכות להגיש כתבי אישום בעבירות אלה, כאשר נסיבות העניין מצדיקות זאת.

ה마שימה בקשה לדוחות גם את הטענה של הגנה מן הצדק באשר לאכיפה ברורנית לגבי רשות התביעה אחריות מן הטעם שאפלה היא באשר לשווים ולא באשר לשונים וכאמור לבניה, כך צינה התנאים הם כאלה, אשר אינם אפשריים לה בשלב זה לעורך הסדרים מותנים. את טיעוניה אלה תמכה בפסקה אשר הצגה לביהם"ש.

על כל אלה אומר בקצרה:

אכן ישומו של החוק מחייב הנחיה מפורטת של היועץ המשפטי לממשלה ובזה פירוט העבירות לגיבן תהיה התביעה רשאית לעורך הסדרים מותנים. בהעדר הנחיה כזו לא תוכל התביעה להתחיל בישומו של התיקון האמור לחוק.

משלא הוצאה הנחיה כזו, הרי שלמעשהה, ידיה של התביעה כובלות בעניין זה.

נראה כי אף היועץ המשפטי לממשלה עր לעניין זה ומפי נציגתו הושמעו בוועדת החוקה בכנסת דברים לפיהם אמורה היתה לצאת הנחיה ברוח זו עד לחודש ספטמבר 2015 ומסתבר כי הנחיה כזו טרם הוצאה.

הנחיה כזו או לאי הוצאה ממשמעות והשלכות כלליות ונרחבות ואין המקום לבקר את אי הוצאה במסגרת החלטה בבקשת ספציפית זו או אחרת בבית משפט שלום כזו או אחר, דוגמת בקשה זו, הגם שאף לモותב בתיק עיקרי יש סמכות לביקורת הליכים מינהליים. אלא שלא כאמור בבקשתה, אין המשמעות היא לביקורת שיקול הדעת של רשות התביעה בהעמדה לדין, אלא כאמור בהחלטה שהיא רחבה יותר ויש לה משמעות והשלכות לגבי כל רשות התביעה במדינתה.

על כן, לא מצאתי בנסיבות אלה כי נפל פגם כלשהו בהחלטה של המאשימה, או כי עלי להתערב בשיקול דעתה בעניין זה.

במאמר מוסגר יצוין, כי אכן כפי שנאמר, אפילו הוחל בישומו של תיקון לחוק, הרי שאין משמעו כי די בהיות סעיף העבירה מתאים לתיקון כדי להביא להחלטה שייערך הסדר מותנה בעניינו של הנאשם וה התביעה רשאית להחליט על פי מכלול השיקולים והנסיבות שבפנייה אם לעשות כן או אם להגיש נגד הנאשם כתב אישום.

הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, א' חשוון תשע"ו, 14 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.